

מסכת בבא מציעא

פרק ט

א. המקביל שדה מחברו, מקום שנהגו לקצר, יקצר, לעקור, יעקור, לחרש אחריו, יחרש. הכל כמנהג המדינה. כשם שחולקין בתבואה, כך חולקין בתבן ובקש. כשם שחולקין ביו, כך חולקין בנמורות ובקנים. ושניהם מספקין את הקנים:

ב. המקביל שדה מחברו, והיא בית השלחין או בית האילן, יבש המעין ונקצץ האילן, אינו מנפה לו מן חכורו. אם אמר לו חכר לי שדה בית השלחין זה או שדה בית האילן זה, יבש המעין ונקצץ האילן, מנפה לו מן חכורו:

ג. המקביל שדה מחברו והובירה, שמיין אותה כמה ראוייה לעשות ונותן לו, שפך כותב לו, אם אוביר ולא אעביד, אשלם במיטבא:

ד. המקביל שדה מחברו ולא רצה לנפש, ואמר לו מה אכפת לך, הואיל ואני נותן לך חכורה, אין שומעין לו, מפני שיכול לומר לו, למחר אתה יוצא ממנה, ומעלה לפני עשבים:

ה. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ וְלֹא עָשָׂתָה, אִם יֵשׁ בָּהּ כְּדֵי לְהַעֲמִיד כָּרִי, חָיֵב לְטַפֵּל בָּהּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מֶה קֹצֵבָה בַּכָּרִי. אֵלֹא אִם יֵשׁ בָּהּ כְּדֵי נְפִילָה:

ו. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ וְאָכְלָה חֶגֶב אוֹ נִשְׁדָּפָה, אִם מִכַּת מְדִינָה הִיא, מְנַכָּה לוֹ מִן חֲכוּרוֹ, אִם אֵינוֹ מִכַּת מְדִינָה, אֵינוֹ מְנַכָּה לוֹ מִן חֲכוּרוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אִם קִבְּלָה הֵימָנוּ בְּמַעוֹת, בֵּין כֶּף וּבֵין כֶּף אֵינוֹ מְנַכָּה לוֹ מִחֲכוּרוֹ:

ז. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ בַּעֲשָׂרָה כּוֹר חֲטִים לְשָׁנָה, לְקַתָּהּ, נוֹתֵן לוֹ מִתּוֹכָהּ. הָיוּ חֲטִיָּה יְפוֹת, לֹא יֹאמַר לוֹ הָרִינִי לְזֶקֶחַ מִן הַשּׁוּק, אֵלֹא נוֹתֵן לוֹ מִתּוֹכָהּ:

ח. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ לְזֶרְעָה שְׁעָרִים, לֹא יִזְרְעָנָה חֲטִים, חֲטִים, יִזְרְעָנָה שְׁעָרִים. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹסֵר. תְּבוּאָה, לֹא יִזְרְעָנָה קִטְנִית, קִטְנִית, יִזְרְעָנָה תְּבוּאָה. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹסֵר:

ט. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ לְשָׁנִים מַעֲטוֹת, לֹא יִזְרְעָנָה כִּשְׁתָּן, וְאֵין לוֹ בְּקוֹרֶת שְׁקָמָה. קִבְּלָה הֵימָנוּ לְשִׁבְעַת שָׁנִים, שָׁנָה רִאשׁוֹנָה יִזְרְעָנָה כִּשְׁתָּן, וְיֵשׁ לוֹ בְּקוֹרֶת שְׁקָמָה:

י. המקביל שָׁדָה מִחִבְרוֹ לְשָׁבוּעַ אַחַת בְּשָׁבַע מֵאוֹת זֵוֶז, הַנִּשְׁבִּיעִית מִן הַמִּגֵּן. קִבְּלָה הֵימָנוּ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּשָׁבַע מֵאוֹת זֵוֶז, אֵין הַנִּשְׁבִּיעִית

יא. שְׁכִיר יוֹם גּוֹבֶה כָּל הַלַּיְלָה, שְׁכִיר לַיְלָה גּוֹבֶה כָּל הַיּוֹם, שְׁכִיר שְׁעוֹת גּוֹבֶה כָּל הַלַּיְלָה וְכָל הַיּוֹם. שְׁכִיר נִשְׁכָּר, שְׁכִיר חֹדֶשׁ, שְׁכִיר שָׁנָה, שְׁכִיר שָׁבוּעַ, יָצָא בַיּוֹם, גּוֹבֶה כָּל הַיּוֹם, יָצָא בַלַּיְלָה, גּוֹבֶה כָּל הַלַּיְלָה וְכָל הַיּוֹם:

יב. אֶחָד שְׁכִיר אָדָם וְאֶחָד שְׁכִיר בְּהֵמָה וְאֶחָד שְׁכִיר כְּלִים, יֵשׁ בּוֹ מְשֻׁם (דְּבָרִים כד) בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׁכָרוֹ, וְיֵשׁ בּוֹ מְשֻׁם (וִיקָרָא יט) לֹא תִלִּין פְּעֻלַּת שְׁכִיר אֶתְּךָ עַד בֹּקֶר. אִימָתִי, בְּזִמָּן שֶׁתִּבְעֹ, לֹא תִבְעֹ, אִינוֹ עוֹבֵר עָלָיו. הִמָּחֶהוּ אֶצֶל חֲנוּנִי אוֹ אֶצֶל שְׁלֹחֲנִי, אִינוֹ עוֹבֵר עָלָיו. שְׁכִיר, בְּזִמָּנוֹ נִשְׁכָּע וְנוֹטֵל, עֹבֵר זִמָּנוֹ אִינוֹ נִשְׁכָּע וְנוֹטֵל. אִם יֵשׁ עֲדִים שֶׁתִּבְעֹ, הֵרִי זֶה נִשְׁכָּע וְנוֹטֵל. גֵּר תוֹשָׁב יֵשׁ בּוֹ מְשֻׁם בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׁכָרוֹ, וְאִין בּוֹ מְשֻׁם לֹא תִלִּין פְּעֻלַּת שְׁכִיר אֶתְּךָ עַד בֹּקֶר:

יג. הַמְלִוָּה אֶת חֲבֵרוֹ, לֹא יִמְשַׁכְּנוּ אֶלָּא בְּבֵית דִּין, וְלֹא יִכָּנס לְבֵיתוֹ לְטֵל מִשְׁכּוֹנוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כד) בַּחוּץ תַּעֲמֹד. הָיוּ לוֹ שְׁנֵי כְּלִים, נוֹטֵל אֶחָד וּמִנִּית אֶחָד, וּמִחֲזִיר אֶת הַכֶּר בַּלַּיְלָה וְאֶת הַמַּחֲרָשָׁה בַיּוֹם. וְאִם מֵת, אִינוֹ מִחֲזִיר לְיֹרְשָׁיו. רָכּוֹן שֶׁמַּעוֹן בֶּן גְּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אֵף לְעַצְמוֹ אִינוֹ מִחֲזִיר אֶלָּא עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם, וּמִשְׁלֹשִׁים יוֹם וְלִהְיוֹן מוֹכְרוֹ בְּבֵית דִּין. אֶלְמָנָה, בֵּין שְׁהִיא עֲנִיָּה בֵּין שְׁהִיא עֲשִׁירָה, אִין

מִמִּשְׁכָּנִין אוֹתָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כד) וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד אֶלְמָנָה.
הַחֹבֵל אֶת הָרִחִים, עוֹבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה, וְחִיב מְשׁוּם שְׁנֵי כֵלִים,
שֶׁנֶּאֱמַר (שם) לֹא יִחַבֵּל רִחִים וְרֵכֶב. וְלֹא רִחִים וְרֵכֶב בְּלֶבֶד אָמְרוּ,
אֲלֹא כָּל דָּבָר שְׁעוֹשִׂין בּוֹ אֶכֶל נֶפֶשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כד) כִּי נֶפֶשׁ
הוּא חֵבֶל: